

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

vata est, ut clausi quoque defecerint, & residui consumti sint, Deut. 23. v. 36.

Qui sapit admonitioni locum relinquat, & emendet vitam. Jam enim securis ad radicem arborum posita est: omnis ergo arbor &c. Matth. 3. v. 10.

III. *Contrariam Pontificum & Scribarum imaginationem*, qui quærebant Christum perdere.

Hæc gratia Christi est, quam reportat, quod templum ille purgat. Hæc fors adhuc hodiè omnes fideles verbi Præcones manet. Mundus enim omnes fideles admonitiones spernit, omnem castigationem respiciens. Si quis liberius paulò loquitur, responsum capit: Num Consiliarius Regis es? quiesce, ne interficiam te, 2. Chron. 25. v. 16.

Johannes Hussus fidelis ille Ecclesiæ Doctor, templum repurgaturus erat, à quisquiliis, quibus Pontifex & Satellites ejus illud fœdarant: verùm insidias vitæ ejus tendebant: & ubi non inveniebant, quid facerent, salvum conductum ipsi pollicebantur, ut in Concilio Constantiensi, ad rationem de doctrina sua reddendam apparetet, verùm contra datam fidem ipsum cremabant, cineres ejus in Rhenum dispergentes.

Quid B. Luthero accidit? Et ipse templum purgare incipiebat, indulgentiarum nundinatoribus inensas subvertebat, & ejiciebat illos verbo Dei. Hinc Papa Romanus ejusque affectu quærebant illum perdere: & quamvis gratia Dei ipsi incommodare non potuerint, attamen virulentissimas calumnias in eum effuderunt, eumque permisso Dei lingua percusserunt, Jer. 18. v. 18.

Qui adhuc hodiè manus satum fideliter obit, peccata & flagitia justo zelo taxans, nil nisi odium & persecutionem expectet: Non sumus meliores patribus nostris, 1. Reg. 19. v. 5. Si patrem-familias Beelzebub vocaverunt, quantò magis domesticos ejus? Matth. 10. v. 25.

Verùm vindicta Dei inveniet ingratos hos hospites suo tempore. Qui enim reddet mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus, Prov. 17. v. 13. Commendemus modò vindictam Domino, ipse faciet, Psal. 37. v. 5.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit

I. *Ex lacrymarum Christi consideratione*, quæ profluunt,

1. *Ex rivulo affectus paterni*, quem hoc ipso Judæis & toti mundo commendat. Quomodo enim pater miseretur filiorum, misertus est Dominus timentium se, Psal. 103. v. 13. hinc appellatur Pater æternitatis, Esa. 9. v. 7.

Quando probus pater filiorum interitum videt, quos labore & molestia educavit, animi ille propterea angitur, & dolore perturbatur, ut Davidis exemplum de interitu Absolonis dolentis, probat, 2. Sam. 18. v. 33.

Sic Christum valdè sollicitum reddidit, cum Judæi spirituales ejus filii ipsi obsequi renuerent, incitato vero cursu in interitum ruerent, non enim delectatur in ullius hominis perditione, Tob. 3. v. 22. sed mavult, omnes ad agnitionem veritatis & salutem pervenire, 1. Timoth. 2. v. 4.

2. *Ex rivulo affectus materni*: consolatur enim fideles suos, ut mater, Esa. 66. v. 13. & licet mater obliviscatur infantem suum, tamen non obliviscetur nostrum, Esa. 49. v. 15.

3. *Ex rivulo affectus fraterni*. Quia ergo pueri communicaverunt carni & sanguini; & ipse similiter participavit eisdem, ut per mortem destrueret &c. Hebr. 2. v. 14.

Sicut igitur Josephus cor suum fraternum abscondere non poterat, cum fratres ejus, quos per viginti duos annos non viderat, ad eum in Egyptum venissent, sed effusè lacrymabatur ad conspectum illorum, Genes. 45. v. 2. sic & Christi viscera conturbantur, ubi Hierosolymam intuetur, & gravissimam pœnam prœvidet, quâ fratres ejus Judæi, propter incessabilem impœnitentiam afficiendi erant, idèd lacrymis genas humectat, & hoc modo fratrum suum in illos affectum contestatur, quem & his verbis prodit: Nonne Ephraim est filius mihi carissimus? nonne in hoc filio sunt delicta mea? Idcirco conturbata sunt viscera mea, super eum: miserans miserebor ejus, Jer. 31. v. 20.

II. *Ex Ecclesia reformatione*. Ubi enim Servator Urbem ingreditur, non in cautionem divertit, sed rectè in templum pergit, ejiciens vendentes in illo & ementes, qui illud hoc modo profanaverant, & in speluncam latronum commutaverant.

Hoc beneficium fideles Deus nobis quoque multifariam exhibuit, purgavitque Ecclesiam suam semel, per electum suum Organon B. Lutherum, qui nundinationibus Papisticis finem imposuit, & indulgentias ejus adeo exosas reddidit, ut

ut nullos emtores invenerint amplius, sicut superius dictum. Deindè *per pacis reductionem*, ubi multis in locis Monachi & Jesuitæ Ecclesias relinquere coacti, quas tempore belli de facto occuparant, ut jam confidenter prædicetur in illis, Psal. 12. v. 6. & tertio templa sua continuè mundat per fideles Ecclesiæ Ministros, & Pastores, quando impiam doctrinam & prophanam vitam reprehendunt, & ita evellunt & destruunt, quod Diabolus plantavit, Jerem. 1. v. 9.

Nos grato id animo agnoscentes, templa & sacra nostra èd diligentius invisemus, qui enim ex Deo est, verbum Dei audit, Joh. 8. v. 4. quin & insigni utilitate afficietur expromisso Dei: in quo enim loco memoria fuerit nominis mei, veniam ad te, & benedicam tibi, Exod. 20. v. 24.

III. *Ex consiliorum hostilium annihilatione*. Principes enim Sacerdotum & Scribæ, & Principes plebis, quærebant illum perdere: at non inveniebant, quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

Non igitur in Tyrannorum potestate situm est, ut nobis injuriam inferant, vel planè vitam eripiant. Omnes capilli capitis nostri numerati sunt, unus ex illis non cadet super terram, sine voluntate Patris cœlestis, Matth. 10. v. 30.

Jezebel Eliæ mortem juraverat, sed non poterat implere juramentum, Deus enim curru igneo, & equis igneis vivum eum in cœlum assimebat, 2. Regum. 2. v. 11.

Sic Rex Joacim Præfectis suis mandavit, ut comprehenderent Baruch Scribam, & Jeremiam Prophetam: Verùm frustra

id

iderat, Dominus enim absconderat eos, Jer. 36. v. 26.

Laban insequabatur generum suum Jacobum, ut noceret ei: sed vidit in somnis sibi dicentem Dominum: Cave, ne quicquam asperè loquaris contra Jacob, Gen. 31. v. 24.

Hostibus nostris voluntas hæcenus non defuit nobis nocendi, ut truculentiam suam in nos exsereret, verùm non permisit id Deus:

Magnas agant asturias,

Vadit Deus vias suas

Manu suâ retractans.

Hic ulterius adhuc protegat nos adversus machinationes sanguinarias inimicorum nostrorum, & prohibeat, ne portæ inferorum prævaleant adversus Ecclesiam suam, Matth. 16. v. 18. tandem quando satis in acie steterimus, liberet nos ab omni malo, & salvos faciat in Regnum suum cœleste, 2. Tim. 4. v. 18.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt:

I. *Tempus visitationis agnosce.* Id Judæi non fecerunt. Deus majoribus eorum multa beneficia exhibuerat, eosque quasi super alas aquilarum portaverat, Exod. 19. v. 4. cibaverat illos panibus de cœlo, Exod. 16. v. 4. potaverat illos aquâ è siliice, Num. 20. v. 11. è servitute Ægyptiacâ eos liberaverat, Exod. 14. v. 29. sicut oves per desertum deduxerat, Psal. 77. v. ult. per diem in columna nubis, & per noctem in columnâ ignis, Exod. 13. v. 21. & tandem induxerat in Regionem, lacte & mele manantem,

Num. 14. v. 8. ubi accipiebant civitates magnas & optimas, quas non ædificaverant, & domus plenas omnis boni, quas non impleverant, cisternas, quas non fodierant, vinea & oliveta, quæ non plantaverant, Deut. 6. v. 11. Verùm ingrati erant, & indies delinquebant, non credebant in mirabilibus ejus, propterea deficere fecit in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione, Psal. 78. v. 33. 34.

Sicut igitur pomum non procul à stirpe cadere solet: ita & Judæi tempore Christi vestigia parentum legerunt, ut non abs re illos Christus serpentes & genimina viperarum appelleret, qui mensuram patrum suorum impleverint, & æternam damnationem sibi attraxerint, Matth. 23. v. 33.

Hæc etiam causa fuit, propter quam Deus tandem à gratia sua eos abjecerit, & Hierosolimam cum templo excindi permiserit, ut dispersi in totum orbem sint, in execrationem, & in stuporem, & in maledictionem, & in opprobrium, Jer. 42. v. 18. luculento exemplo, quod, qui cum peculio suo ejusmodi Tragœdiam egerit, nec hodie contemptoribus gratiæ pariturus sit. Adhuc enim manus ejus extensa est, Esai. 10. v. 4. arcus ejus tenta, & gladius ejus acutus, Psal. 7. v. 13. nisi pœnitentiam habuerimus, omnes similiter peribimus, Luc. 13. v. 3. 5.

Hinc Scriptura duarum dierum meminit, quæ sibi invicem consequuntur. Primus est dies gratiæ, quia in illa gratiam suam hominibus offert, & Tribus Israel fideliter offert, Os. 2. v. 9. patiens enim erga nos est, nolens ullum perire, 2. Petr. 3. v. 9.

Alter vocatur dies iræ, quæ certissimè sequi-